

STREPTOKOKKEN

Van de vele diergeneeskundige problemen die het houden van varkens bemoeilijken, zijn het de infecties met *Streptococcus Suis* die varkensdierenartsen de meeste hoofdpijn bezorgen. Dat komt vooral omdat er bedrijven zijn waar de problemen met *Streptococcus Suis* erg groot zijn. Daarnaast heeft het Ministerie van EZ voor deze ziekte een uitzondering gemaakt op de nieuwe UDD-regels. Het behandelen van hersenvliesontstekingen door *Streptococcus Suis* met tweedekezemiddelen, mag een varkenshouder zelf doen. Alleen geldt die uitzondering tot 1 maart 2016.

Alle reden om toch nog eens heel goed naar een probleem met *Streptococcus Suis* te kijken.

We weten inmiddels wel dat veel varkens *Streptococcus Suis* bij zich dragen zonder er last van te hebben. Deze dragers zijn heel lastig op te sporen. Het is wel mogelijk door met een soort tandenborstel de keelamandelen van een varken flink te poetsen en van deze borstel een kweek te maken. Maar dit is een arbeidsintensieve en niet ongevaarlijke methode. Daarnaast blijken negatieve zeugen bij een volgende bemonstering zo weer positief te kunnen zijn. Daardoor is het in de praktijk ondoenlijk om een bedrijf echt vrij te krijgen van deze bacterie.

Weerstand omhoog

Kortom, we zullen dus met deze bacterie moeten zien te leven. Uiteraard is het belangrijk om de infectiedruk zo laag mogelijk te houden. De infectiedruk is slechts omlaag te brengen met een goede hygiëne. Aangezien niet alle varkens besmet zijn met *Streptococcus Suis*, zijn er mogelijkheden om de infectiedruk te verlagen door de dieren zo min mogelijk te mengen. En omdat de infectie kan worden overgebracht door personen, vliegen en materialen, biedt hygiëne nog wel wat kansen.

Maar de meeste winst lijkt te kunnen komen uit het verhogen van de weerstand. Vooral het speenmoment is een zeer belangrijk risicomoment voor een big, doordat de weerstand van een big dan vaak erg laag is.

Veel van de risicofactoren hebben gemeen dat ze een te geringe voeropname net na het spenen ver-

oorzaken. Die voeropname zou zeker meer dan 150 gram op de eerste dag na spenen moeten zijn. Problemen kunnen ontstaan door het niet gewend zijn aan een drinknippel, een te gering aantal vreetplaatsen, een te geringe voeropname vóór het spenen, etc.

Een kritische blik op het speenproces levert vaak veel informatie op. Bedenk daarbij dat het spenen van biggen gelijk gesteld kan worden aan het verplaatsen van een peuter van een jaar oud naar een crèche met alleen maar onbekende kinderen, waarbij het kind zelf zijn eten moet pakken, niet meer uit de fles maar uit een kraan moet drinken en geen pap meer krijgt maar opeens aardappels en groenten moet eten. Maar bovenal zijn moeder permanent moet missen. Dat zou voor een kind al een hele opdracht zijn, dus zeker ook voor onze biggen!

KREUPELHEID

Een varken dat pijnlijk loopt, hoeft lang niet altijd een ontsteking te hebben als oorzaak van het pijnlijke lopen. Vaak zijn er andere oorzaken in het spel:

- ◆ Bij het mesten van beren veroorzaakt op sommige bedrijven het berengedrag voor veel beschadigingen van spieren en/of botten.
- ◆ Klauwproblemen kunnen erg pijnlijk zijn bij zeugen.
- ◆ Zwaar bevelesde varkens hebben nog wel eens minder sterke botten. Breuken in heupkoppen komen veel voor.
- ◆ Bij vechten of spelen ontstaan soms ook acute kreupelheden door spierscheuringen of zelfs botbreuken.

Voor deze oorzaken is het geven van antibiotica volstrekt geen oplossing. Omdat vaak niet te zien is wat nu het probleem is, wordt bij een kreupel varken voor de zekerheid wel een antibioticumtherapie ingesteld. Maar andere maatregelen zijn dan ook nodig, zoals een pijnstillers, huisvesting zonder onrustige hokgenoten, een zachte bodem waardoor het varken gemakkelijk kan opstaan en gemakkelijk bereikbaar voer en water. In sommige gevallen kan bij zeugen zelfs het bekappen van de klauw het probleem oplossen. Kortom, het geven van alleen een antibioticum bij een kreupel varken is een incomplete behandeling.